

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.508/2022/5/II.

A felperes: felperes, felperes címe.

A felperes képviselője: dr. Békés Sándor ügyvéd, ügyvéd címe

Az alperes: I.r. alperes, I.r. alperes címe, I. rendű,

II. r. alperes, I.r. alperes címe, II. rendű

Az alperes képviselője: dr. Bodolai László ügyvéd, ügyvéd címe., aki az I. és II. rendű alperest képviseli

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 15.P.20.973/2022/8.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, az annak helyreigazítására vonatkozó keresetet, mely szerint a felperes „jelentősen áron alul vette meg az MSZP települési irodájának épületét”, valamint „a szocialisták jelentős összeget bukhattak, míg a települési elnökük sokat nyert az üzleten”, elutasítja.

Mellőzi a II. rendű alperest a felperes javára perköltségben marasztaló rendelkezést, kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 76.900 (hetvenhatezer-kilencszáz) forint perköltséget. A II. rendű alperes által az államnak fizetendő illeték összegét 12.000 (tizenkétezer) forintra leszállítja. Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon, határidőben és számlára 24.000 (huszonnégyezer) forint kereseti illetéket.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 59.300 (ötvenkilencezer-háromszáz) forint másodfokú perköltséget.

A felperest az állam javára – az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon, határidőben és számlára – 32.000 (harminckétezer) forint, a II. rendű alperest 16.000 (tizenhatezer) forint fellebbezési illeték megfizetésére kötelezi.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a II. rendű alperes által működtetett I. rendű alperes 2022. március 1-jén „Felújította pártjával, majd áron alul vette meg az épületet a szocialista politikus” címmel az alábbi cikket jelentette meg weboldalán.

[2] „Csak az épület felújítása többbe került a MSZP-nek, mint amennyiért aztán megvette a párt települési irodáját a helyi elnök, felperes – tudta meg az portál. személy1, az

ellenzéki összefogás jelöltje, aki győzelme esetén maga is a szocialisták frakciójába ülhet be a választások után, egyelőre nem reagált lapunknak az ügyben.

[3] Nem elég, hogy jelentősen áron alul vette meg, de előtte még a párt pénzéből fel is újíttatta az MSZP települési irodájának épületét a szocialisták helyi elnöke – értesült lapunk a párt helyi ügyeit ismerő forrásból.

[4] Mint korábban megírtuk, felperes az akkori átlagos ingatlanáraknál jelentősen olcsóbban – négyzetméterenként kevesebb mint százezer forintért – vette meg a párt kertvárosi irodájának épületét. A helyi pártvezető azonban, mielőtt megszerezte volna az ingatlant, fel is újíttatta azt a párt költségén.

[5] Áron alul vehette meg a szocialista pártközpontot a helyi elnök

[6] Saját pártját is megkárosíthatta felperes.

[7] Ez derül ki abból a lapunk birtokába jutott belső e-mailből, amit a szocialisták akkori helyi elnöke, személy2 küldött a kertvárosi szocialistáknak 2008 novemberében, amelyben tájékoztatta őket a néhány héttel később kezdődő munkálatokról. Az említett személy2 nem azonos a párt későbbi elnökével.

[8] A korábban állami tulajdonban lévő épületet mindössze három hónappal korábban szerezte meg az MSZP, majd a felújítások után 2015-ben felperes és két testvére megvették az ingatlant a párttól mindössze 19,2 millió forintért, úgy, hogy – az portál információi szerint – korábban csak a már említett felújítás is többbe, 20 millióba került a szocialistáknak, akik így jelentős összeget bukhattak, míg a települési elnökük sokat nyert az üzleten.

[9] A helyi szocialisták belügyeit jól ismerő forrásunk úgy emlékszik, a felújítás jelentősen feljavította az ingatlan állapotát, és így növelte annak értékét, mivel tető- és nyílászárócsere történt, valamint új szigetelést kapott az épület.

[10] Az ügyben már hétfőn kerestük az MSZP-t, de a párt eddig nem reagált. Megkérdeztük személy1t is, az ellenzéki összefogás települési jelöltjét is, aki rendszeresen együtt kampányol felperessel, sőt vállalta, hogy a szocialisták parlamenti frakciójába ül majd be, ha nyer az áprilisi választáson. Egyelőre azonban ő sem válaszolt a kérdéseinkre.”

[11] Az I. rendű alperes által megjelentetett cikk tartalmának információs alapját zömében a portál2 elnevezésű honlapon „A települési szoci pártiroda útja az államtól a kerületi szoci elnökhöz” címmel 2022. február 28-án megjelent tényfeltáró cikk szolgáltatta.

[12] A felperes az I. rendű alperes cikkben közöltek miatti sajtó-helyreigazítás iránti kérelmét az I. rendű alperes nem teljesítette.

[13] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest helyreigazítás 5 napon belüli közzétételére. Ennek módját a sérelmezett médiatartalomhoz hasonló módon és terjedelemben kérte a következőképpen: közvetett és/vagy közvetlen kommentár nélkül az portál honlapon, azzal, hogy a helyreigazító közlemény (helyreigazítás) az eredeti, <https://portál/link/> linken a cikk címe alatt, a lead felett 30 napig, de legalább amíg az eredeti, kifogásolt cikk hozzáférhető, legyen elérhető és az portál kezdőoldalának legelején ugyanolyan módon, ugyanakkora betűméretben és ugyanolyan betűtípusban, ahogyan a sérelmezett cikk címe a kezdőoldalon megjelent, jelenjen meg 24 óra időtartamban az alábbi cím, amelyről linkeléssel az eredeti cikk és az abba foglalt helyreigazító közlemény legyen elérhető:

[14] „Helyreigazítás: felperesről valótlanúságot állítottunk és híreszteltünk”.

[15] „Helyreigazító közlemény:

[16] 2022. március 1. napján a www.portál online felületünkön közzétett »Felújította pártjával, majd áron alul vette meg az épületet a szocialista politikus« című online cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy felperes jelentősen áron alul vette meg és valótlanul állítottuk, hogy a vételt megelőzően a párt pénzéből újította fel az MSZP települési irodájának épületét. Valótlanul híreszteltük továbbá, hogy a szocialisták jelentős összeget bukhattak, míg a települési elnökük sokat nyert az üzleten.”

[17] A II. rendű alperessel szembeni keresete a perköltség megfizetésére való kötelezésre irányult.

[18] Kereseti kérelmei jogszabályi alapjaként a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1)-(2) bekezdésének és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 496. § (1) bekezdésének rendelkezéseit jelölte meg.

[19] A cikkben sérelmezett valótlan tényállítások és híresztelések körét az alábbiakban jelölte meg:

[20] 1. „Csak az épület felújítása többbe került a MSZP-nek, mint amennyiért aztán megvette a párt települési irodáját a helyi elnök, felperes – tudta meg az portál.”

[21] 2. „Nem elég, hogy jelentősen áron alul vette meg, de előtte még a párt pénzéből fel is újította az MSZP települési irodájának épületét a szocialisták helyi elnöke – értesült lapunk a párt helyi ügyeit ismerő forrásból. Mint korábban megírtuk, felperes az akkori átlagos ingatlanáraknál jelentősen olcsóbban – négyzetméterenként kevesebb mint százezer forintért – vette meg a párt kertvárosi irodájának épületét. A helyi pártvezető azonban, mielőtt megszerezte volna az ingatlant, fel is újította azt a párt költségén.”

[22] 3. „A korábban állami tulajdonban lévő épületet mindössze három hónappal korábban szerezte meg az MSZP, majd a felújítások után 2015-ben felperes és két testvére megvették az ingatlant a párttól mindössze 19,2 millió forintért, úgy, hogy – az portál információi szerint – korábban csak a már említett felújítás is többbe, 20 millióba került a szocialistáknak, akik így jelentős összeget bukhattak, míg a települési elnökük sokat nyert az üzleten.”

[23] Az I-II. rendű alperesek ellenkérelme a felperes keresetének elutasítását célozta. Védekezésük lényeges eleme volt, hogy a sérelmezett közlések aktuális (közéleti) politikai vitához kapcsolódnak, az ügyben történő megszólalásnak minősül és annak tartalma a portál2-en megjelent – bizonyítékokkal alátámasztott – cikk közlésein alapszik. A felperes pedig közszereplő, akinek a témában kifejtett véleményeket a nem közszereplő személyekhez képest fokozottabb mértékben kell tűnie.

[24] A keresetben feltüntetett három szövegrészlet az újságíró tényeken alapuló – a portál2 cikkébe beépített okirati bizonyítékokkal alátámasztott – következtetése, értéktételek, ezért helyreigazításuk nem rendelhető el. Álláspontjuk szerint a harmadikként sérelmezett közlés első tartalmi eleme tekintetében (a szocialisták jelentős összeget bukhattak az üzleten) a felperesnek keresetösségi joga nincs.

[25] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az I. rendű alperest, hogy az általa szerkesztett www.portál-n 2022. március 1. napján „Felújította pártjával, majd áron alul vette meg az épületet a szocialista politikus” címmel megjelent cikkhez kapcsolódóan tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt a sérelmezett médiatartalomhoz hasonló módon és terjedelemben, közvetett és/vagy közvetlen kommentár nélkül 5 napon belül az portál honlapon oly módon, hogy a helyreigazító közlemény (helyreigazítás) az eredeti, <https://portál/link/> linken a cikk címe alatt, a lead felett 30 napig, de legalább amíg az eredeti, kifogásolt cikk hozzáférhető, legyen elérhető és az portál kezdőoldalának legelején ugyanolyan módon, ugyanakkora betűméretben és ugyanolyan betűtípusban, ahogyan a

sérelmezett cikk címe a kezdőoldalon megjelenítésre került, jelenjen meg 24 óra időtartamban az alábbi cím, amelyre kattintással az eredeti cikk és az abba foglalt helyreigazító közlemény legyen elérhető: „Helyreigazítás: felperesről valótlanúságot állítottunk és híreszteltünk”

[26] „Helyreigazító közlemény:

[27] 2022. március 1. napján a www.portál online felületünkön közzétett „Felújította pártjával, majd áron alul vette meg az épületet a szocialista politikus” című online cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy felperes jelentősen áron alul vette meg és valótlanul állítottuk, hogy a vételt megelőzően a párt pénzéből újította fel az MSZP települési irodájának épületét. Valótlanul híreszteltük továbbá, hogy a szocialisták jelentős összeget bukhattak, míg a települési elnökük sokat nyert az üzleten.”

[28] A II. rendű alperest a felperes javára 60.000 forint perköltség, az állam javára 36.000 forint eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

[29] Az ítélet jogi indokolásában ismertette Magyarország Alaptörvényének IX. cikk (1)-(2) és (4) bekezdését, az Smtv. 4. § (1) bekezdését, 10. §-át, a 12. § (1)-(2) bekezdését, a Pp. 495. §-ának (1)-(2) bekezdését.

[30] A jogvita alapjogi érintettségére figyelemmel idézte az Alkotmánybíróság szólásszabadság tárgyú ügyeinek indokolásából vett részleteket [13/2014. (IV. 18.) AB határozat, 30/1992. (V. 26.) AB határozat, 37/1992. (VI. 10.) AB határozat, 165/2011. (XII. 20.) AB határozat és 7/2014. (III. 7.) AB határozat, 34/2017. (XII. 11.) AB határozat].

[31] Megállapította, hogy a sérelmezett szövegrészek a közügyekben való megszólalásnak minősülnek. Nem vitatott jogi minősítésként vette figyelembe, hogy a felperes közszereplő, amelynek következményét a vele szemben kinyilvánított véleményekkel kapcsolatos, fokozott tűrési kötelezettségében jelölte meg.

[32] Ezután vizsgálta, hogy a cikk felperes által a keresetekben kifogásolt szövegrészei értékítéletnek vagy tényállításnak tekinthetők-e. Ennek során a felperes által kifejezetten megjelölt három közlésre szorítkozott (a felperes jelentősen áron alul vette meg az MSZP települési irodájának épületét, a vételt megelőzően a párt pénzéből újította fel az MSZP települési irodájának épületét, továbbá a szocialisták jelentős összeget bukhattak, míg a települési elnök sokat nyert az üzleten).

[33] A második közlést egyértelműen tényállításként azonosította, figyelembe véve azt a tényt is, hogy az alperesek a per során egyezségi ajánlatot tettek, vállalták helyreigazító közlemény közzétételét. E nyilatkozatukra tekintettel a második közlésre vonatkozó keresetet – kifejezett elismerés ellenére – nem vitatottként kezelte, a közlésről pedig megállapította, hogy valótlan tényállításnak minősül, ezért elrendelte annak helyreigazítását.

[34] A másik két közlés tekintetében a keresetben és az ellenkérelemben foglaltak határai között értékelte azt a védekezést, hogy azok az újságíróknak a portál2 weboldalon megjelent korábbi cikkben foglaltakon, az abban megjelölt okiratok tartalmán, mint tényalapokon nyugvó értékítéletei.

[35] Ez utóbbi cikket részletes, az események sorrendjét tartalmazó tényfeltáró jellegűnek minősítette, amelyhez képest az I. rendű alperes írása az események megtörténtének időpontjait összemosza, nélkülözi azokat a releváns információkat, amelyek alapján az I. rendű alperes újságírója következtetéseit megalkotta és azokat tényként közölte. Ezek közül kiemelte, hogy a cikkben nem szerepel, miszerint az utolsó átruházási ügyletre kizárólag a felperes és testvérei között került sor, egyebekben köztudomású tény, hogy ilyen személyek közötti megállapodásoknál általában nem a piaci árképzési elvek érvényesülnek, így a testvérek közötti vételár nem lehet alapja semmilyen – nyereségre, veszteségre vonatkozó – ténymegállapításnak.

[36] Az I. rendű alperes a portál2 cikkének dokumentumokkal alátámasztott közléseiből szelektálva vett át, vagy egyes közléseket úgy csoportosított, hogy ezáltal más értelmet nyertek, más megállapításra engedtek következtetni és ezeket a következtetéseket tényként közölte.

[37] Szem előtt tartotta, hogy a jogsértés megvalósulhat egyes tényállásrészek elhagyásával, a tényálláselemek téves következtetésre indító csoportosításával, azonban ilyen esetben is lehetővé kell tenni a helyreigazítást, ha a közlemény valóságos tartalma alkalmas valótlan tényállítás kifejezésére, illetve a való tények hamis feltüntetésére.

[38] Az elsőfokú bíróság végkövetkeztetése szerint az alperesek a rajtuk nyugvó bizonyítási teher ellenére a kifogásolt közlések valós voltát igazolni nem tudták. Az I. rendű alperes magatartása sérti az Smtv. 10. §-ának rendelkezését, a közlés nem felel meg „a sajtószervek jogát és kötelességét képező”, a hiteles és tárgyilagos tájékoztatás követelményének.

[39] A II. rendű alperest terhelő perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése és 101. § (1) bekezdése alapján, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 3. § (2) bekezdése szerint döntött. Az illeték viseléséről a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 2. és 3. §-a alapján határozott.

[40] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mindkét alperes fellebbezett.

[41] Jogorvoslati kérelmük az elsőfokú ítélet megváltoztatására és a kereseti kérelmek elutasítására, valamint a felperes perköltségben marasztalására irányult. A perköltséget az Ükr. 3. § (3) bekezdése szerint, a csatolt költségjegyzékben megjelölt (az elsőfokú eljárásra 105.000 forint+áfa, a másodfokú eljárásra 70.000 forint+áfa) összegben számította fel.

[42] Az alperesek a másodfokú bíróság által gyakorolni kért felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjában jelölték meg.

[43] Megítélésük szerint a per során tett egyezségi ajánlatot az elsőfokú bíróság nem tekinthette volna a kereset részben elismerésének, az alperesek kifejezett elismerő nyilatkozatot nem tettek.

[44] Az első és a harmadik közlés tekintetében tévesnek tartották az elsőfokú bíróság jogi értékelését, fenntartva korábban elfoglalt jogi álláspontjukat, amely szerint mindkettő valós tényből levont következtetés, következőképpen vélemény (értékkítélet). A közlés ténybeli alapjául szolgáló tény, hogy a felperes 2015 szeptemberében vette meg az ingatlant testvéreivel együtt 79.000 Ft/m² áron. településen 2015 szeptemberében az átlagos vételár 338.000 Ft/m² volt, tehát a 202 négyzetméter alapterületű felépítmény becsült értéke kb. 68 millió forint lehetett. Az alperesek az ingatlanra vonatkozó adatok forrásaként egy weboldal információira hivatkoztak.

[45] A második közléssel kapcsolatos valós ténynek tartották, hogy a vételt megelőzően a párt saját pénzéből újjátta fel az épületet. Az a körülmény, hogy abban az időben nem a felperes volt a helyi szervezet elnöke, olyan lényegtelen tévedés, amely miatt helyreigazítás elrendelésének nincs helye. A közlés lényegi üzenete ugyanis az épület felújítása. Erről a felperesnek, mint későbbi pártelnöknek tudnia kellett, és úgy nyerte el a tisztségét, hogy korábban a párt által felújított párt székházat vásárolta meg áron alul.

[46] A felperesnek közszereplőként számolnia kellett azzal, hogy ezt az ügyletet a sajtó feszegetni fogja, és az olyan vélekedést, hogy ez annak ellenére is összeférhetetlen tisztségével, ha csak később vált a párt tagjává és a helyi szervezet elnökévé, túrnie kell.

[47] Ugyanezt a jogi álláspontot vonatkoztatták a harmadik sérelmezett mondatra is, a közlést egyértelműen olyan véleménynek tartva, amelyre kiterjed a felperes türési kötelezettsége. Az első mondatrész tekintetében vitatták a felperes keresetösségi jogát is, azzal érvelve, hogy a szöveg nem az ő személyére vonatkozik.

[48] A fellebbezés részben alapos.

[49] A másodfokú bíróság az ügyet – az alpereseknek a fellebbezésben bejelentett kérelmére – tárgyaláson bírálta el.

[50] Figyelemmel arra, hogy a jogorvoslati kérelem mindhárom sérelmezett közlésre kiterjedt, az ítélet felülbírálata a teljes ítéletre vonatkozott.

[51] Az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel a jogvita alapjogi érintettségét, ezen belül azt, hogy az ügy elbírálásakor, az egyes közlések értékelése során figyelembe kell venni a sajtót is megillető szólásszabadság, a véleménynyilvánítás szabadságának alkotmányos határait. A jogkérdés megítélésénél mind a közügyek vitájában való érintettségnek, mind pedig a közszereplő mivoltának jelentősége van. A döntés szempontjából figyelembe veendő kúriai és alkotmánybírósági gyakorlatot is ismertette. Levont jogkövetkeztetései azonban ennek ellenére részben tévesek.

[52] A fellebbezésben foglaltak szerint az alperesek a megállapított tények eltérő jogi minősítésében látták az anyagi jog sérelmét, erre vonatkozó jogi álláspontjuk egyébként nem tért el az elsőfokú eljárásban kifejtettektől. Az első sérelmezett közléssel kapcsolatban azt állították, hogy az a tények alapján levont következtetés, az értékítélet kategóriájába tartozik. A kijelentés (a felperes „jelentősen áron alul vette meg” a volt pártházat) értékelést tartalmaz, amelynek tartalma a cikk szövegébe ágyazva abban ragadható meg, hogy a felperes az átlagosnál alacsonyabb vételár megfizetésével, számára anyagilag előnyös feltétellel szerzett ingatlantulajdont.

[53] Az iratok tartalmából következik, hogy a perbeli írás pontatlanságot is tartalmaz. A bizonyítékok – a csatolt tulajdoni lapmásolatok és az adásvételi szerződés rendelkezésre bocsátott része – alapján a Magyar Szocialista Párt – törvényen alapuló vételi jogát gyakorolva – 2008 májusában 19,2 millió forintért jutott az ingatlan tulajdonjogához, majd azt 2015. szeptember 24-én összesen 16 millió forintért adta el a felperesnek és testvéreinek. A felperes 2016 tavaszán összesen 7 millió forintért vette meg testvérei tulajdoni hányadát. Így a 947 nm alapterületű, 202 nm alapterületű felépítményt is tartalmazó ingatlan teljes tulajdonosává vált. A felperes tehát – testvéreivel együtt – nem 19,2 millió, hanem 16 millió forintot fizetett ki az eladónak 2015-ben. Ennek azonban a jogkérdés megítélése szempontjából nincs döntő jelentősége, mert ez a cikkben közöltekénél is alacsonyabb összegű vételár nem gyengíti az alperesek vélekedésének alapját.

[54] Az elsőfokú bíróság okfejtésével szemben annak sincs jelentősége, hogy a cikkben szerepelnek-e a következtetések alapjául szolgáló releváns információk. Ilyen tartalmú kötelezettség a sajtót nem terheli, az I. rendű alperes pedig szerkesztői szabadsága körében belátása szerint jár el annak eldöntésénél, hogy a birtokába került adatok, egyéb információk közül melyeket tár a nyilvánosság elé a közlés meggyőző erejének erősítése érdekében. A sajtó-helyreigazítás iránti perben a sajtószerv védekezése során is bizonyíthatja közlésének valós ténybeli alapját.

[55] Az I. rendű alperes azonban a jelen esetben közvetve már a vizsgálandó cikkben megjelölte azt a forrást, amely alapján az áron aluli vételről szóló következtetését levonta. A cikkből (a „korábban megírtuk” szövegrészről) linkelemmel elérhető korábbi híradásban szerepelt, hogy az ingatlan az „akkori átlagos települési négyzetméterárak kevesebb mint negyedéért kelt el”.

[56] Az utóbbi, az összehasonlított ingatlanok négyzetméterárára utaló linkről pedig a „link3” IP című oldal nyílik meg, amely használati kategóriánként megkülönböztetett ingatlanok árára vonatkozó adatokat tartalmaz. Ebből az adatbázisból származik az alperesek által megjelölt, 2015-ben átlagosnak tekinthető négyzetméterhez viszonyított ingatlanár.

[57] Az ingatlanszerzés felperesre nézve kedvező módja (’áron alul’) szubjektív értékítélet, amelynek valósága nem bizonyítható. Az elsőfokú bíróság tehát tévesen következtetett arra, hogy a közlés tényállítás. Az I. rendű alperes véleményközlésének vonatkozásában helyreigazításnak nincs helye.

[58] Az ítéltábla a második közléssel kapcsolatban egyetértett az elsőfokú bíróság jogi minősítésével. A közlés konkrét tényállítás arról, hogy a felperes újjátta fel a perbeli ingatlant a vásárlást megelőzően. Az alperesek jogi érvei szerint valós tény, hogy a párt saját forrásból újjátta fel az épületet, az a körülmény pedig, hogy abban az időben nem a felperes volt a helyi szervezet elnöke, tehát a megrendelő képviselőjében sem járhatott el, lényegtelen tévedés.

[59] Az alperesek tehát következtetlenül állították, hogy a közlés értékítélet, mert a lényegtelen tévedésnek csak tényállítás esetén lehet jogi jelentősége. Okfejtésükkel szemben a közlés lényege a felperes személyes indíttatása és aktív cselekvése a felújítás érdekében. Ezt az állítást pedig a perben nem bizonyították. Kétségtelen, hogy a második keresettel kapcsolatos elismerő nyilatkozatot nem tettek, de az előbbiekre tekintettel a döntés indoka a tényállítás bizonyíthatatlansága volt. Az elsőfokú bíróság tehát helyesen minősítette a nyilatkozat természetét tényállításnak és okszerűen rendelte el a valótlan tény helyreigazítását.

[60] A harmadik közlés lényege az adásvételek eladó és vevő szempontjából előnytelen vagy előnyös voltának szembeállítása. Az ilyen összehasonlítás értelmét veszíti az egyik összemérendő elem mellőzésével. Ennélfogva a szövegezés belső összefüggése és a felperest is érintő volta miatt az alperesek sikerrel nem hivatkozhattak arra, hogy a mondat első fele tekintetében a keresetösségi jog nem a felperest, hanem a szocialista pártot vagy tagjai közösségét illeti meg.

[61] A sérelmezett közlés a szerző szubjektív értékelése, tipikus vélemény, amelynek helyessége ugyan annak ténybeli alapjaiban vizsgálható, de ennek jogi relevanciája nincs, mert az értékítélet helyreigazításának nincs helye. Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint részben megváltoztatta és az első, valamint a harmadik kereset tekintetében a helyreigazítást elrendelte, míg a második közlésre vonatkozó elsőfokú döntést helybenhagyta.

[62] Az alperesek az eljárásban kétharmad részben pernyertesek, ezért a másodfokú bíróság módosította az elsőfokú eljárásban a II. rendű alperest terhelő perköltség és illeték összegét. A II. rendű alperes az általa felszámított 133.350 forint perköltség kétharmadára, 88.900 forintra tarthat igényt, míg a felperes elsőfokú perköltségét a bíróság 6 munkaóra alapulvételével, az Ükr. 3. § (3), (5) és (6) bekezdése alapján – a kifejtett jogi képviselői tevékenységre figyelemmel a jogszabályban meghatározott óradíj kétszeresével számítva – összesen 36.000 forintban állapította meg, amelyből 12.000 forint illeti meg. A két összeg egybeszámításával [Pp. 82. § (2) bekezdés] a felperesnek 76.900 forint elsőfokú perköltséget kell megfizetnie a II. rendű alperes részére. A kereseti illeték viselése a pernyertesség-pervesztesség arányában alakul.

[63] A másodfokú eljárásban a felperes perköltséget nem érvényesített, ezért a fellebbezési illeték kétharmadát kell utólag megfizetnie az államnak. Az ítéltábla a II. rendű alperes által felszámított két munkaóra alapján járó összeg (88.900 forint) kétharmada, 59.300 forint megfizetésére kötelezte a felperest az ellenérdekű fél javára. A másodfokú eljárásban

felmerült illetéket pedig ugyanilyen arányban osztotta meg a felperes és a II. rendű alperes között.

Budapest, 2022. szeptember 8.

dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró

dr. Stecbauer Anita s.k.
bíró

dr. Kovács Éva s.k.
bíró